

besund er ikke alene det mindste Overfartssted, vi have i Forbindelse mellem Thy og det sydligere Jylland, men ogsaa det, som næsten til enhver Tid af Aaret er aabent, medens man vil se, at i de Indviige, der dannes paa de fleste andre Steder, hvor man har Farvand mellem Thy og den øvrige Del af Landet, saa snart der dannes Is, lukkes Indløbet til Bredningerne som f. Ex. fra Futterup til Næssund og ved Fæggesund. Odbesund er det eneste Sted, hvor man har nogen Udfigt til at bevare nogen Forbindelse mellem Thy og det øvrige Land. Derfor siger jeg: jeg har ikke i tidligere Dage været af den, der paa min Valgkreds's Vegne har villet præterendere, at der skulde gjøres noget for at fremme de lokale Interesser, som jeg repræsenterer. Jeg har betragtet disse lokale Interesser som andetroede Rigsdagens og navnlig Folkethingets ærlige og rebelige Behandling mod denne Landsdel som mod enhver anden; men, naar jeg nu ser, hvorledes man i de senere Aar har modtaget ethvert Forslag, som er kommet fra Regeringens Side, sigtende til at afbetale Gjælden til Hjsteb Amt eller Thy, kan jeg ikke længere tie stille; det er for meget forlangt. Den hele Maade, hvorpaa man træder op i denne Sag, svækker i den Grad Tillidsforholdet til, at alle Dele af Landet, hvad enten de staa paa det ene eller det andet politiske Standpunkt, kunne vente en lige og retfærdig Behandling i dette Thing, og derfor har jeg taget Ordet. — Den ærede Forslagsstiller fremkom med forskjellige Bemærkninger til Begrundelse af sit Forslag. Jeg tilstaa, at jeg fandt dem alle forunderlig lette, for ikke at sige: løse. Naar han f. Ex. sagde, at mange Spørgsmaal burde være løste, forinden man skred til en Afgjørelse af denne Sag, og saa hentydede til et Projekt — thi han betegnede det selv saaledes — som findes paa Thingets Bord, saa vil jeg spørge, om han tror, at den Slags Projekter, selv om han ventede i 100 Aar, vilde blive forelagte til Afgjørelse. Har man nu gængs ladet den Slags Grunde træde hindrende i Veien, naar det gjaldt at fremme en Sag, man virkelig interesserede sig for? Var der i de finansielle Forhold virkelige Grunde, hvorfor man ikke for Diebliffet kunde gjøre dette Offer for Thy, saa vilde jeg respektere dem; var der i Arbejdsforholdene Grunde, vilde jeg respektere dem; var der i den hele politiske Situation virkelig holdbare Grunde, saa vilde jeg respektere dem. Men jeg har ikke hørt en eneste. Thi naar de Herrer tale om Forholdet mellem Regeringen og Thingets Flertal, saa er det forunderligt, at dette Forhold aldrig træder i Veien, naar det ærede Flertal selv har en Sag, som det særlig ønsker fremmet. Det er ikke ret længe siden at vi havde en Sag, der dreiede sig ogsaa om Millioner, og det Millioner, om hvilke det vistnok var tvivlsomt, hvorvidt de vilde faae en saa frugtbringende Anvendelse som dem, der her er

Tale om, men da hørte vi ikke, at Forholdet til Regeringen var en Hindring for, at Folkethinget kunde træde til og understøtte Regeringens Bestræbelser. Jeg skal ikke udtale mig videre.

J. Pedersen: Siden jeg bad om Ordet, er der blevet sagt saameget mod det Forslag, der er kommet fra det ærede Medlem fra Stege (Bojfen) og saalidt for det, at jeg kan fatte mig i meget stor Rørthed. Jeg kan ikke se Andet end, at det Eneste, der kan opnaaes ved at vedtage dette Forslag, er at skyde Sagen saaledes ud, at den ikke kan blive fremmet iaar. Dette fremgik ogsaa klart nok af den ærede Forslagsstiller's Motivering, idet han udtalte, at han ingen Tvivl nærede om, at hvis Sagen blev viist tilbage til Udvalget, maatte det nødvendigvis medføre en saadan Behandling, at der ikke kunde være Tale om at fremme Sagen iaar. Derfor Flertallet i dette Thing har den Opfattelse, at det gjælder om at skyde Sagen ud, saaledes at den ikke kommer til Afgjørelse iaar, vilde jeg have foretrukket, at den ærede Forslagsstiller havde anbefalet den af Mindretallet stillede Dagsorden. Stillingen havde derved været klarere, forekommer det mig. Den nu foreliggende Maade at naae en Udgang af Sagen paa synes mig at have noget omstøvsmaessigt ved sig, som jeg mener, at man burde have undgaaet. Da jeg ønsker Sagen fremmet, kan jeg selvfølgelig ikke stemme for dette Forslag, og jeg kan heller ikke godt forstaa, at noget Medlem af Udvalget kan stemme for det. Det vilde dog være i høi Grad kuriøst, om et Udvalg, efter at have arbejdet i 4 Maanedere og derefter at være fremkommet med en Betænkning, vilde stemme for, at den Sag, der havde været saaledes drøftet, skulde gaa tilbage til det selv, for at Arbejdet kunde gjøres om. Det forekommer mig derfor at være en Mangel ved det ærede Medlems Forslag, at han ikke har tilspøjet, at det skulde være et andet Udvalg, der skulde behandle Sagen. Jeg finder, at den Stilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) indtog, fra et Udvalgsmedlems Standpunkt betragtet er fuldstændig korrekt, og jeg kan i Et og Alt slutte mig dertil. Vedtages det, at Sagen skal sendes tilbage til Udvalget, for at dette kan gjøre Arbejdet om, maa det være Folkethingets Sag at vælge et andet Udvalg. Vi hidtilværende Medlemmer af Udvalget kunne ikke gaa ind paa at gjøre Arbejdet om, saa meget mere som dermed er forbunden Udfigt til ikke at faae Noget ud af Sagen. — Blandt de Grunde, som den ærede Forslagsstiller anførte, for at standse Sagen, var der een, som jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om; det er Hensynet til det nuværende Forhold mellem Folkethinget og den hvide Regering, det politiske Hensyn. Det er ikke kommet stærkt frem fra andre ærede Talere, men der er jo ogsaa kun